

[Harald Nielsen.]

til, at vi finder en løsning på spørgsmålet om, hvorledes valgloven skal se ud.

Den højtærede undervisningsminister udtalte blandt andet, at den foreslåede bestemmelse om, at der skal være en repræsentant i radiorådet for hvert af de i folketingets finansudvalg repræsenterede partier, skulle være grundlovsstridig. Det forundrer mig noget at høre, for den bestemmelse er skrevet nøjagtig af efter den bestående radiolov, der jo har været gældende i mange, mange år. Også i den tidligere grundlov havde vi nøjagtig den samme bestemmelse om rigsdagens nedsettelse af nævn og valg til offentlige hverv, som vi har i den nye grundlov, så jeg kan da ikke tænke mig, der er noget grundlovsstridigt, når det har kunnet bestå i så mange år, uden at nogen har fundet på at gøre indvendinger i den anledning.

Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), fordi han var enig i princippet om direkte lyttervalg. Jeg håber så på at finde støtte hos retsforbundet vedrørende ordningen af selve valgspørgsmålet.

Den højtærede undervisningsminister fremsatte til allersidst nogle udtalelser vedrørende fjernsyn, og vi er vel ikke uenige om, at fjernsynet også herhjemme vil gå sin sejrsgang, og at der hertil knytter sig nationale og politiske interesser. Jeg forstår også, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft ikke havde nogen indvendinger at gøre herimod, både han og jeg er tilhængere af, at sagen kommer til drøftelse og afgørelse her i tinget, fordi det er et stort spørgsmål, også i finansiel henseende, hvorfor vi finder det rigtigst, at folketinget tager stilling dertil, og at forhandlingen ikke blot foregår i finansudvalget.

Det ærede medlem hr. Steen stillede sig på det modsatte standpunkt og mente, at det ikke ville være muligt at gennemføre en valgordning for direkte lyttervalg, idet man ikke ville kunne finde den grænse, der skulle trækkes for, hvilken vælgerskare der her kunne komme i betragtning. Det ærede medlem var derfor tilhænger af at gå over til en helt anden valgmetode, hvor folketinget konstituerede sig som valgfor-samling. Jeg gjorde i min tale opmærksom

på, at jeg kunne se, at der også er argumenter for denne betragtning, men jeg nærer altså ængstelse for, at det vil blive svært at bibeholde lytterforeningernes indflydelse i radiorådet, og det mener jeg nu alligevel trods alt vil være et tab.

Nu må vi drøfte sagen videre i det udvalg, som jeg håber bliver nedsat, og så vil jeg meget håbe på, at de, der er enige i, at vi ikke kan fortsætte med den nuværende valgordning, og de, der er enige med os om det principielt rigtige i direkte lyttervalg, også vil yde et praktisk arbejde for, at vi kan få en anden ordning end den, vi har i øjeblikket.

Nina Andersen: Det ærede medlem hr. Harald Nielsen understregede det, som jeg havde fremhævet i mit første indlæg, at det, man vil, er en principordning, medens man ikke har beskæftiget sig med valgordningen. Overfor det står altså det synspunkt, som jeg repræsenterer, at det vil være forkert at vedtage et princip, som man ikke er sikker på at kunne føre praktisk ud i livet, og at man derfor ikke vil kunne nøjes med en principvedtagelse, men må beskæftige sig med spørgsmålet om en valgmetode også.

Med hensyn til spørgsmålet om grundlovens § 52 og den foreslåede ordnings grundlovmæssighed henviste det ærede medlem hr. Harald Nielsen til, at der stod nøjagtigt det samme i den gamle grundlov. Det har jeg naturligvis bemærket mig; men hvis man ser på den grundlov, som før var gældende, havde vi for det første § 45. I denne § 45 handler stk. 2 om, hvorledes valg finder sted, hvis begge ting skal repræsenteres, og der henvises til grundlovens § 49, som ikke på samme måde i alle instanser fastholder forholdstalsprincippet. Det er dér, jeg mener der ligger en forskel mellem den tidligere grundlov og den nuværende, og det er det, der har givet mig anledning til tvivl om, hvorvidt man under den grundlov, vi har nu, kan gennemføre den foreslåede ordning.

Jeg vil gerne sige det ærede medlem hr. Steen tak for de smukke bemærkninger om lytterrepræsentanterne i radiorådet. Jeg kunne have sagt det samme, men på grund af den megen snak, der så ofte er om socialdemokratisk slagside, og som altså ingen bund har i virkeligheden, men som folk